

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 15 marca 2018r.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

- oskarżony K. W. (1) jest podmiotem postępowania o sygn. II K 576/17 na podstawie aktu oskarżenia Prokuratury Rejonowej w Krośnie o czyn z art. 157 § 1 kk popełniony w dniu 06.05.2017r. na szkodę pokrzywdzonego D. K. (1) (okoliczności bezsporne znane stronom oraz Sądowi z urzędu, odpis protokołu k. 79-82).

W dniu 08.07.2017r. oskarżony kontynuując wrogość wobec pokrzywdzonego wysłał na portalu F. wiadomość do pokrzywdzonego o treści „wszystkie szmaty do wora a wór do jeziora. Ręka rękę myje ku... wom pętla na szyję . Tobie pierwszemu”. Pokrzywdzony przeglądał ten wpis w dniu 28.07.2017r. i czując się zastraszony zawiadomił o tym fakcie policję (dowód na powyższe: zeznania świadka D. K. (1) k. 76 i nast.; protokół zawiadomienia o przestępstwie k. 1,2; wydruk z komunikacji kont k. 11-13; treść wpisu k. 17).

W dniu rozpoczęcia roku szkolnego tj. 04. 09.2017r. pokrzywdzony znajdował się wraz z kolegami P. B. (1) i K. S. (1) w K. na ul. (...) i wówczas z naprzeciwka zbliżał się oskarżony K. W. wraz z W. S. (1) i K. K. (1). W. S. (1) była osobą, z którą sympatyzował jakich czas wcześniej D. K. (1) i u niej w mieszkaniu zapoznał oskarżonego. Wówczas na ul. (...) oskarżony wykonał ręką ruch tak jakby chciał uderzyć pokrzywdzonego , a jednocześnie użył sformułowań groźących, w których zapowiadał D. K. pobicie nawiązując do zawiadomienia przez pokrzywdzonego policji o przestępstwie poprzedniej groźby. K. K. i W. S. znajdowali się w tym czasie w pewnej odległości od miejsca zdarzenia (dowód na powyższe: zeznania świadków D. K. , P. B. i K. S. k. 76 i nast.).

Przedstawione dowody są w swojej treści jednoznaczne; charakteryzują się one wewnętrzną spójnością oraz pozostają we wzajemnym logicznym powiązaniu. Dowody te, po poddaniu ich przez Sąd swobodnej ocenie w oparciu o kryteria prawidłowego rozumowania oraz reguły doświadczenia życiowego prowadzą do wniosku, że oskarżony dopuścił się dwukrotnie przestępstwa groźby karalnej. Oskarżony nie przyznał się do winy i wyjaśnił, że nie pamięta przebiegu zajścia z dnia 04.09.2017r. , natomiast co do treści listu na portalu F. stwierdził, że był to tylko fragment utworu muzycznego.

Wyjaśnienia oskarżonego stanowią najprostsza formę odpierania zarzutów, opartą na zaprzeczaniu, podczas gdy treść dowodów obciążających jednoznacznie wskazuje na jego sprawstwo. Oskarżony miał motyw wiadomego, bezprawnego zachowania wobec D. K., a podyktowany złością, powstała na skutek toku postępowania o czyn z art. 157 § 1 kk. Oskarżonego charakteryzuje niedojrzałość społeczna oraz utrwalony wzorec braku poszanowania praw innych ludzi oraz norm społecznych (dowód: opinia sądowno – psychiatryczna k. 44-49). Etiologia napaści na pokrzywdzonego i świadomego złamania prawa jest zatem wyjaśniona. Nie ulega wątpliwości, że pokrzywdzony przejął się obydwoma zachowaniami oskarżonego, o czym świadczy szybkie zawiadomienie policji, jak również zeznania świadków P. B. i K. S..

Jeżeli chodzi o zeznania świadków W. S. (1) oraz K. K. (1) to unikają oni jednoznaczności oraz bagatelizują zachowanie oskarżonego. Wbrew słowom tych świadków, w dniu 04.09.2017r. nie doszło jedynie do niewinnej młodzieżowej złośliwości, lecz do popełnienia czynu karalnego; pokrzywdzony wiarygodnie opisał swoje przeżycia (k. 77).

Zdaniem Sądu przyjęta kwalifikacja prawna obydwu czynów w pełni odzwierciedla zachowanie oskarżonego. Treść zachowania K. W. mogła dla przeciętnego człowieka stworzyć stan obawy o własne bezpieczeństwo (element obiektywny), a w konkretnych okolicznościach taką obawę nabył również „, wskutek dwóch konkretnych działań oskarżonego pokrzywdzony D. K. (element subiektywny). Treść postu ma bowiem drastyczną wymowę – sugeruje możliwość zabójstwa i zatarcia jego śladów. Jeśli oskarżony sugeruje , że wysłał tylko pokrzywdzonemu treść utworu muzycznego to oznacza, że bagatelizuje swoje bezprawie; pomiędzy nim bowiem a pokrzywdzonym nie było

znajomości uzasadniającej wymianę jakichkolwiek listów, tym bardziej w czasie toczącego się procesu o pobicie. Podobnie, dokonanie napaści na pokrzywdzonego w miejscu publicznym, na oczach innych osób, w dniu 04.09.2017r. charakteryzuje się dużym nasileniem woli sprawczej K. W.. Obydwa czyny zostały popełnione w krótkim odstępie czasowym oraz z podobnej motywacji; nie ulega wątpliwości, że stanowi on ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 kk . Jeśli chodzi o wymiar kary to spośród rodzajów sankcji przewidzianych za popełnienie przestępstwa groźby karnej z art. 190 § 1 kk Sąd dokonał wyboru kary ograniczenia wolności. Zdaniem Sądu kara ta wobec sprawcy młodocianego jest najbardziej skuteczna dla osiągnięcia celu wychowawczego oraz wymuszenia autorefleksji, nakierowanej na przestrzeganie porządku prawnego w przyszłości. Wymiar kary 4 miesięcy oraz rozmiar prac (30 godzin w stosunku miesięcznym) jest odpowiedni do znaczącego stopnia winy sprawcy oraz stopnia społecznej szkodliwości czynu. Taki wymiar kary spełni również swoje cele indywidualno i oraz ogólnoprewencyjne, zwłaszcza w środowisku oskarżonego. Ten wymiar kary uwzględnia również niepoprawność oskarżonego, którą opisała opinia sądowo – psychiatryczna oraz treść wyroku II W 1480/17 (k.73); oskarżony powinien na skutek obecnego wyroku po prostu przestać zachowywać się bezkrytycznie i buńczucznie Zdaniem Sądu istnieje potrzeba, aby oskarżony chociaż w niewielkiej części pokrył koszty postępowania powstałe na skutek jego przestępstw . Łączna kwota wydatków Skarbu Państwa przekracza 1.100 zł i celowym jest, aby oskarżony uiścił ich część to jest 300 zł , którą będzie w stanie osobiście zarobić lekkimi dorywczymi pracami. Od pozostałej części wydatków oraz od opłaty oskarżonego zwolniono. O tym oraz o wynagrodzeniu obrońcy z urzędu (uwzględniającym dodatkowy termin rozprawy oraz podatek VAT) Sąd orzekł w oparciu o przepisy powołane w pkt. II i III wyroku.

z/ odpis wyroku doręczyć obrońcy z urzędu